

Засвідчення вірності перекладу

Порядок засвідчення вірності перекладу документа нотаріусом врегульовано статтею 79 Закону України «Про нотаріат» та главою 8 розділу II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України.

Засвідчити вірність перекладу документа з однієї мови на іншу може будь-який нотаріус України. Крім того, відповідно до вимог статті 38 Закону України «Про нотаріат» консульські установи України також засвідчують вірність перекладу документів з однієї мови на іншу.

Нотаріус засвідчує вірність перекладу документа з однієї мови на іншу, якщо він знає відповідні мови. При цьому в законі не міститься вказівки на обов'язковість наявності у нотаріуса диплома, що підтверджує кваліфікацію щодо здійснення перекладу.

Для перекладу надаються оригінали документів або їх нотаріально засвідчені копії. Документи, викладені на двох і більше окремих аркушах, що подаються для засвідчення вірності перекладу або засвідчення справжності підпису перекладача, повинні бути з'єднані у спосіб, що унеможливило їх роз'єднання без порушення цілісності, пронумеровані і скріплені підписом відповідної посадової особи та печаткою юридичної особи (у разі наявності), яка видала документ.

Також звертаємо увагу на вимоги до документів передбачені гл. 8 розд. I Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, а саме:

- нотаріуси не приймають для вчинення нотаріальних дій документи, які не відповідають вимогам законодавства або містять відомості, що принижують честь, гідність та ділову репутацію фізичної особи або ділову репутацію юридичної особи, які мають підчистки або дописки, закреслені слова чи інші незастережені виправлення, документи, тексти яких неможливо прочитати внаслідок пошкодження, а також документи, написані олівцем;

- дописки, закреслені слова чи інші виправлення, які є в документах, що подаються для вчинення нотаріальних дій, повинні бути застережені підписом відповідної посадової особи і печаткою установи, підприємства або організації (у разі наявності) чи особи, яка видала документ. При цьому виправлення повинні бути зроблені таким чином, щоб можна було прочитати як виправлене, так і помилково написане, а потім виправлене чи закреслене.

Документи можуть надаватися як фізичними особами (свідоцтво про шлюб, свідоцтво про народження, свідоцтво про смерть, паспорт, трудова книжка тощо), так і юридичними особами (статус, свідоцтво про державну

реєстрацію юридичної особи, ліцензія тощо). Документи які складені за кордоном, приймаються нотаріусом для вчинення перекладу за наявності проставлення на них апостиля або відмітки про їх легалізацію.

Згідно з п. 3 гл. 8 розд. II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, якщо при вчиненні нотаріальної дії (посвідчення правочину, засвідчення вірності копії тощо) одночасно вчинюється й переклад на іншу мову, то переклад вміщується поруч з текстом документа на одній сторінці, розділеній вертикальною рисою таким чином, щоб оригінальний текст розташовувався з лівого боку, а переклад - з правого. Переклад має бути зроблений з усього тексту документа, що перекладається, і закінчуватися підписами. Під текстами оригіналу та перекладу вміщується підпис перекладача у разі здійснення перекладу перекладачем. Посвідчувальний напис викладається під текстами документа і перекладу з нього. Переклад, розміщений на окремому від оригіналу чи копії аркуші, прикріплюється до нього, прошнуровується і скріплюється підписом нотаріуса і його печаткою.

Якщо нотаріус не знає відповідних мов, переклад документа може бути зроблено перекладачем, справжність підпису якого засвідчує нотаріус. Перекладач разом з документом, що встановлює його особу, повинен надати документ, який підтверджує його кваліфікацію.

Засвідчення вірності перекладу нотаріусом є підтвердженням факту відповідності тексту перекладеного документа його оригінальному тексту. Якщо нотаріус засвідчує вірність перекладу документа з однієї мови на іншу, тексти перекладів викладаються на спеціальних бланках нотаріальних документів як на лицьовому, так і на зворотному боці цих бланків, що передбачено пунктом 6.15 Правил ведення нотаріального діловодства. При цьому, нотаріусом застосовуються посвідчувальні написи, форми яких передбачені Правилами ведення нотаріального діловодства. Якщо необхідний посвідчувальний напис, який би відповідав вчинюваній нотаріальній дії, відсутній, нотаріус може застосовувати ту з форм, яка найбільше відповідає цій нотаріальній дії, із застосуванням окремих елементів інших посвідчувальних написів.

Якщо у Вас залишилися питання, за правовою консультацією по цій темі телефонуйте до Управління з питань нотаріату столичної юстиції http://www.justicekyiv.gov.ua/notariat_kontakty_g.html

Нотаріат міста Києва працює для Вас!

**Управління з питань нотаріату
Головного територіального
Управління юстиції у місті Києві**